

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki S. E.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. NECİP KİBAR - 16288 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Ben Mavi Marmara'ya gazeteci olarak katıldım ve amacım bütün bu gemi yolculuğunun belgeselini çekmekti. Daha önce iki kez gittiğim Gazze'ye bu sefer de gemi yoluyla ve ablukayı kırmaya gidecek olmak benim için ayrıca önemliydi. Gemide dünyanın çeşitli ülkelerinden 580'e yakın kişi vardı. Bunların içinde kadınlar, gençler ve gemideki çarkçıbaşının oğlu 1 yaşındaki Türker Kağan vardı. Bu bir insani yardım gemisiydi ve gemide sadece insani yardım malzemeleri vardı. Gemide herhangi bir ateşli veya ateşsiz kesici , delici silah mevcut değildi. Herhangi bir yolcuda da herhangi bir silaha rastlamadım. Yaklaşık bir buçuk günlük bir deniz yolculuğunun ardından diğer gemileri bekleyeceğimiz buluşma noktasına geldik. Burada iki gün boyunca diğer gemileri bekledik. Bu sırada arızalanan bir Yunan yolcu gemisinden 15 kadar yolcu aldık. 30 Haziran Pazar günü saat 15.30 da diğer gemilerle buluştuk ve yola çıktık. Artık birfiloyduk. Mavi Marmara en önce amiral gemisi olarak gidiyordu, arkada ise ikisi yolcu gemisi 3'ü yük gemisi toplam beş gemi bizi takip ediyordu. Saat 22.30 civarında gemide acil durum ilan edildi. İsrail gemiyi aradı. Biz yaklaşık 75 mildeydik, yani uluslararası sularda ve İsrail ile karşılaşmamıza çok vardı. İsrail gemiyi arayarak rotayı sormuş kaptan rota "Gazze" deyince yönümüzü değiştirmemizi istemişti. 23.00'de gemide bir karar alındı ve rotanın İsrail'den uzaklaşmasına karar verildi ve kaptan dümeni batıya kırarak İsrail'den uzaklaşmaya başladı. Ben gece boyu canlı yayın yapıyordum. Canlı yayın aralarında da İsrail gemilerini sayıyorduk. Önce karartı şeklinde gözüküyorlardı, daha sonra ışıklarını gördü, giderek yaklaşmaya başlıyorlardı. Önce iki tane saydığımız savaş gemisi daha sonra 4 oldu. Bu arada da üzerimizde sürekli helikopterler dolaşıyordu. Hemen canlı yayına geçerek bunu haber verdik .Saat 04: 30 İsrail hücumbotları etrafımızı sardı. Daha sonra uzaklaştı. Hücumbotlar uzaklaşır uzaklaşmaz bir helikopter geminin üstüne geldi ve alçalmaya başladı. Sonra kaptan köşkünün üstünde durdu. Bu sırada sürekli silah sesleri duyuluyordu. Ben üst güvertede idim ve hemen canlı yayının bulunduğu tarafa gittim. Ortak yayına geçilmişti. Bir süre yayının bulunduğu alanda bekledikten sonra aşağı indim. Sürekli silah sesleri geliyordu. İçeri giren kapılardan birini açtım ve yerde kanlar içinde yatan birini gördüm. Gerçek mermiler kullanıldığını tahmin ediyorum o sırada. Bir kat daha aşağı indim. Ben indikçe arkamdan bire sürü yaralı gelmeye başladı. Danışmanın bulunduğu katta, sanırım 2. kattı orası, beklemeye başladım. Bu sırada ardı ardına kanlar içinde insanlar aşağı indiriliyordu. Etraf kan gölüne dönmüştü, İçi dışına çıkan insanlar gördüm. Bu arada gemiye sürekli gaz ve ses bombaları atılıyordu. Nefes almakta zorlanmaya başlamıştım. Gemiye o kadar ateş edildi ki bir an "gemiye batıracaklar sanırım" diye düşünmeye başladım. Etrafta insanlar birbirine yardım etmek için koşturuyordu. Gözü buğulu bir abla gördüm, ilk yardıma koşuyordu yaralılara. Daha sonra o ablanın eşinin (Çetin Topçuoğlu) kafasından vurulduğunu ve kollarından öldüğünü öğrendim. Ben çatışmalar

devam ederken kadınların kaldığı bölüme indim. Üzerimde can yeleği vardı. O katta beklemeye başladım. Biraz sonra İngilizce bir anons duyduk İsrail askerlerine sesleniyorlardı ve “ateş etmeyi durdurun 3 ölümümüz çok sayıda yaralımız var” deniyordu. Ancak İsrail askerleri hala ateş etmeye devam etti. Tekrar tekrar bu anonslar yapıldı, “ağır yaralılarımız var acil yardıma ihtiyacımız var” denildi anonslarda. Ancak maalesef İsrail askerleri hiçbir şekilde ilgilenmediler. Gemide bulunan İsrail milletvekili büyük bir kartona İbranice yazdı aynı şeyleri ve askerlere gösterdi., ancak bunu da dikkate almadılar. Daha sonra sirenler çaldı. Bu, geminin artık İsrail askerlerinin eline geçtiğinin habercisiydi. Ve görevlilerden birkaç kişi bizim bulunduğumuz bölüme yani kadınların kaldığı salona geldi ve “arkadaşlar üzerlerinizdeki can yeleklerini çıkarın, pasaportlarınızı yanlarınızı alın ve sakın bir şekilde yukarı çıkın” dediler. Dediklerini yaptım ve yukarı çıktım. Karşılaştığım manzara korkunçtu yerler kan gölüydü. Salona girdiğimde 4 kişinin cansız bedenini gördüm. Yani ölü sayısı 4’e çıkmıştı. Ancak yukarıda kalanlar olduğu söyleniyordu, yani ölü sayısı artabilirdi. Bu sırada herkes birbirine tanıdıklarını sormaya başladı. Bazıları ölümlerine başlarına gitti İçeride İsrail askeri yoktu. Dışarı pencereye baktığımda yüzleri maskeli onlarca İsrail askerinin silahlarını bize doğrultmuş bir şekilde durduklarını gördüm. Uzun süre içeride bekledik . Sabah saat 7 gibi bizi teker teker dışarı aldılar. Elimizi başımızın üstüne koyup dışarı çıkmamızı istediler. Dışarı çıktığımda birkaç İsrail askeri etrafımı sardı. Nereye gideceğimi bilmiyordum. “Bizi botlara bindirip başka bir gemiye mi nakledecektiniz yoksa helikoptere mi alacaksınız?” hiçbir fikrim yoktu. Etrafımı saran İsrail askerleri bana önce “gazeteci misiniz?” diye sordular “evet” dedim. Fotoğraf makinemi aldılar elimden. Daha sonra nereli olduğumu sordular “Türkiyeliyim” deyince “oo sen İsrail’i çok seversin” diyerek alay etmeye başladı biri. Ve elimi plastik kelepçe bağlayarak beni yukarı çıkardı. Yukarıda beni karşılayan asker elimdeki kelepçeyi çözdü ve beni bir yere oturttu. Erkeklerin tamamının elleri kelepçeliydi. Islak zemine oturtulmuşlardı. Bir gönüllü benden yardım istedi, “ellerinin çok sıkı bağlı olduğunu biraz gevşetmelerini istedi. Ben de bunu İsrail askerlerine söyledim ancak birkaç kez yanıt alamadım. İsrar edince o abinin elini gevşettiler ve önden bağladılar. Abinin eli simsiyah olmuştu. Bir kişinin cebinde çikolata vardı, şeker hastası olduğu için onu yemek zorunda olduğunu söyledi. İsrail askeri önce çikolatayı yemesine izin vermedi daha sonra izin verdi. Altı saat kadar bizi güvertede beklettiler. Bu sırada üzerimizde sürekli helikopter duruyordu ve pervanesiyle denizden aldığı suyu üzerimize boşaltıyordu. Hepimiz donmuştuk. Helikopterin gürültüsü tam bir işkenceydi. Bir ara doktorlar yukarı kata yaralı getirdileri bu soruda İsrail askerleri doktorlara da kötü davrandılar, yaralıyı bırakıp gitmesini istediler sanıyorum. Doktorlara dipçikle vurdular. Hemşirelerden biri yanımda oturuyordu, doktorların onlara ihtiyacı vardı ancak hemşirelerin de yerlerinden kalkmalarına izin vermediler..Saat bir gibi bizi tekrar aşağı aldılar. İçeri girdiğimde bir teknoloji çöplüğü ile karşılaştım. Bütün elektronik eşyalarımız, kameralar, lap toplar, fotoğraf makineleri yere atılmıştı. Çoğu kırık ve kullanılamayacak haldeydi. Aşdod’a kadar bu salonda gittik. Uzun süre tuvalete gitmemize izin verilmedi. Daha sonra ikişer ikişer İsrail askerleri eşliğinde tuvaletlere gittik. Saat 7 gibi Aşdod limanına varmıştık. Ancak bizi bir buçuk saat kadar dışarı çıkarmadılar. En sonunda Avrupa’dan gelen parlamenterler isyan ettiler ve dışarı çıkmak istediler. Onlar çıktı daha sonra biz basın mensuplarını çıkardılar. Gemiden çıkar çıkmaz kollarımıza iki küçük kız girdi ve bizi direk arama kabinlerine götürdüler. Üzerimizi sıkı bir şekilde aradılar. Bazılarını çırılçıplak soydular. Bu sırada bir asker telefonumu aldı. Önce alaylı bir gülümseme ile telefonuma baktı sonra cebine koydu. Ben “telefonumu verecek misiniz diye sordum” gülererek vereceğiz dediler ancak davranışlarından telefonumu vermeyeceklerini anladım. Daha sonra gelenlerle de hiçbir elektronik eşyam gelmedi.İlk aramanın ardından bizi bir masaya götürdüler. Bu masada bize sınır dışı edilmemiz için bir kağıt imzalatmak istediler. Ben o ana kadar bunu imzalamayacaktım. Ancak bize yaptıkları muamele ve bizi iç çamaşırlarımıza kadar aramaları kendimi kötü hissetmeme neden oldu. baskı altında başıma bişey

getirileceğinden korkarak kağıdı imzaladım. Bu arada bize tercümanlık yapan kişi İsrail’de bulunan Türkiye’liler Birliği’nden biriydi. 3 yıldır İsrail’de yaşadığını söyledi. Bana saldırı sırasında İsrail sularında olduğumu söyletmeye çalıştı, bunun doğru olmadığını söyledim. “Gazze’ye girişin yasak olduğunu bilmiyor muydun?” diye sordu. Ben de “hayır değil” deyince ufak bir tartışma yaşadık. Sonra sağlık kontrolüne gittik, orada da uyuşturucu kullanıp kullanmadığımızı ve herhangi bir hastalığımız olup olmadığını sordular. Hayır diye cevap verdi. Daha sonra başka bir masaya götürdüler burada da isteğim dışında fotoğrafımı çekip parmak izimi aldılar. Daha sonra tekrar bir odaya götürüp bu sefer daha detaylı bir arama yaptılar. Sonra dışarı çıkarıp cezaevi aracına bindirdiler. Araç hücrelerden oluşuyordu ve içerisi çok soğuktu, klimayı kapatmalarını istedik. Önce kapattılar sonra tekrar açtılar. Uzun süren yolculuğun ardından kalacağımız cezaevine geldik. Bizi içeri aldılar. Ailemizi aramak istedik ancak izin vermediler. Ertesi günde aynı şekilde ailemizi aramamıza izin vermediler. Ancak akşam üstü İngilizce konuşmak şartı ile ailemizle görüşmemize izin verdiler. En son havaalanından çıkarken bana yeniden sınır dışı edildiğime dair belge imzalattılar. Ben “bunu imzalamıştım” deyince de “dosyanızın içinde yoktu” diye cevap verdiler. Benim cep telefonum, fotoğraf makinam ,fotoğraf makinesi trikotu, 2 adet flash belleğim, ayakkabım, terliğim ve özel eşyalarım ve 150 TL değerinde Gazze’de bulunan çocuklara götürdüğüm hediye eşyalarım vardı. İsrail askerleri tarafından alındı ve bir daha bana iade edilmedi. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
02/07/2010